9To 129/2009

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 2.4.2009 v trestní věci obžalovaného [redacted], nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], [redacted], ***takto:***

Odvolání obžalovaného [redacted] proti rozsudku Okresního soudu Plzeň-město ze dne 15.12.2008, sp.zn. 4 T 96/2008, se jako nedůvodné podle § 256 trestního řádu **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [redacted] uznán vinným, že dne 10.4.2008 v době kolem 21.30 hod., v [redacted], [redacted], v bytě č. [redacted], bez souhlasu majitele [redacted], nar. [redacted], si zde vzal v pokoji bytu klíče od jeho osobního motorového vozidla tov. zn. [redacted], typ [redacted], r.z. [redacted], následně za pomoci zmíněných klíčů vnikl do uvedeného vozidla zaparkovaného před domem, nastartoval a s vozidlem poté jezdil po [redacted] a ve 21.55 hod. směrem z [redacted] na obec [redacted], kdy v prostoru přibližně 300 metrů za křižovatkou se silnicí č. III/1805 překročil nejvyšší povolenou rychlost, když jel nejméně rychlostí 95 km/h, a vzhledem ke svému aktuálnímu stavu, kdy v jeho krvi odebrané téhož dne ve 23.00 hod. byla následným rozborem zjištěna látka THC neboli delta-9-tetrahydrocannabinol o koncentraci 3,5 µ/l, kdy uvedená látka je zařazená mezi psychotropní látky v seznamu II. podle Úmluvy o psychotropních látkách přílohy č. 5 zákona č. 167/1998 Sb. o návykových látkách a změně některých dalších zákonů v platném znění, díky nepřiměřené rychlosti a ovlivnění psychotropní látkou nezvládl řízení vozidla, s tímto přejel do protisměru a zde se jím řízené vozidlo čelně střetlo s osobním motorovým vozidlem tov. zn. [redacted], typ [redacted], r.z. [redacted], řízeným majitelkou poškozenou [redacted], nar. [redacted], v důsledku čehož poškozená utrpěla zlomeninu krční páteře mezi 4. a 5. krčním obratlem, zlomeninu hrudní páteře mezi 7. a 8. hrudní obratlem, sériové zlomeniny žeber oboustranně, roztržení 7. mezižebří oboustranně, trhlinu ve stěně levé srdeční síně a další zranění, přičemž v důsledku utrpěných zranění na místě zemřela, na vozidle [redacted] poškozeného [redacted] byla způsobena škoda v celkové výši dle znaleckého posudku 54.044,- Kč, na vozidle [redacted] byla způsobena škoda v celkové výši dle znaleckého posudku 61.196,- Kč.

Jednání obžalovaného bylo posouzeno jako trestné činy neoprávněného užívání cizí věci dle § 249 odst.1 tr.zák., ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zák. a ublížení na zdraví dle § 224 odst.1, odst.2 tr.zák. Obžalovaný byl za popsané jednání odsouzen podle § 224 odst.2 ve spojení s § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst.2 písm.b) tr.zák. zařazen do věznice s dozorem. Podle § 49 odst.1 tr.zák. mu byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti roků.

V adhezním řízení byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené [redacted] zdravotní pojišťovně ČR, Krajské pobočce pro [redacted] kraj, Územní pracoviště [redacted] se sídlem v [redacted], [redacted], na náhradě škody částku 808,- Kč spolu s 10,75 % úrokem z prodlení od 31.8.2008 do 31.12.2008 a dále v každém kalendářním pololetí ve výši

reposazby stanovené Českou národní bankou a platné pro první kalendářní den příslušného kalendářního pololetí zvýšené o sedm procentních bodů až do zaplacení a poškozenému [redacted] částku 54.044,- Kč. Podle § 229 odst.2 tr.ř. byla poškozená [redacted] zdravotní pojišťovna ČR odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo proti výroku o vině a výroku o trestu, napadá zároveň i rozhodnutí, pokud se týká výroku o povinnosti nahradit škodu [redacted] zdravotní pojišťovně ČR a poškozenému [redacted]. Vady napadeného rozsudku spatřuje v nesprávném skutkovém zjištění a v nesprávném a neobjektivním hodnocení provedených důkazů. Trestnou činnost kladenou mu obžalobou za vinu částečně doznal, zásadně však popírá, že by v den, kdy mělo dojít k předmětné dopravní nehodě, kouřil marihuanu či požíval nějakou jinou návykovou látku. V tomto bodě se lišila výpověď obžalovaného z přípravného řízení od výpovědi při hlavním líčení. Při hlavním líčení se hájil sám, byl unavený a z celého hlavního líčení značně rozrušený.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, [redacted] konstatovala, že v době nehody nebyl pod vlivem alkoholu. V jeho krvi bylo nalezeno naprosto stopové množství ethylalkoholu. Na druhou stranu byly v moči obžalovaného prokázané vysoké koncentrace cannabinoidů a dále i stopy kokainu a jeho metabolitů a stopové množství amfetaminových derivátů. V krvi obžalovaného odebrané krátce po nehodě stopy žádných návykových látek nalezeny nebyly s výjimkou právě látky THC, která je jednoznačnou stopou po aplikaci marihuany. Podle znalkyně by to nasvědčovalo tomu, že droga byla užita přibližně tři hodiny před odběrem vzorku krve, nevyloučila však dobu další. Dle názoru obhajoby je tedy nutné postupovat v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, tzn. nelze vzít v daném případě za prokázané, že by se obžalovaný dopustil trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 201 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zák.

Obhajoba nemůže souhlasit s názorem soudu, že uváděl zcela nesmyslné informace o snaze zakoupit cigarety na benzinové čerpací stanici, neboť z bydliště svědka [redacted] by v případě jízdy jakýmkoliv směrem v podstatě vždy dojel po několika stovkách metrů k benzínové čerpací stanici, či mohl zakoupit cigarety v některé restauraci či diskotéce. Obžalovaný uvedl, že Plzeň dobře nezná, při snaze zakoupit cigarety vyjel omylem z města ven a tak se dostal až k místu nehody. V rozporu je také to, že v odůvodnění rozsudku je uváděno jméno poškozené jako [redacted] a v rozporu je i nárok na náhradu škody přiznaný poškozenému [redacted] ve výši 54.044,- Kč, když výše přiznané částky je nepřiměřená a neodpovídá skutečnému rozsahu vzniklé škody. Pokud se týká uloženého trestu, považuje jej za nepřiměřeně přísný a v rozporu s obecnými hledisky rozhodnými pro ukládání trestu.

Navrhl proto, aby Krajský soud v Plzni jako soud odvolací zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině, pokud se týká trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 201 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zák. a obžalovaného v tomto rozsahu viny zprostil a pokud se týká výroku o trestu, ten uložil při samé spodní hranici trestní sazby. Pokud se týká nároku na náhradu škody, navrhuje odkázat poškozené v plném rozsahu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Při veřejném zasedání obhajoba upřesnila, že těžiště odvolání směřuje do výkonu trestu. Obžalovaný si je vědom toho, že v mezích celé kauzy nelze mluvit o nepřiměřeně přísném trestu, na straně druhé je přesvědčen o tom, že soud prvého stupně nevzal v úvahu

veškeré argumenty k jeho osobě. V současné době je v plném invalidním důchodu, stále je ambulantně v péči psychiatra, nekomplikoval trestní řízení, ani nevyužil veškerá svá práva. Obhajoba poukázala i na závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie, zdravotní postižení obžalovaného i účel trestu a navrhla zvážit přiměřenost a nepřiměřenost uloženého nepodmíněného trestu, zda by nebylo možné z podnětu podaného odvolání změnit trest z trestu nepodmíněného na podmíněný s odkladem na samé hranici zákonného rozsahu.

Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž směřovalo podané odvolání, i správnost postupu řízení, které rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, byla dodržena všechna zákonná ustanovení včetně těch, která mají zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a která zajišťují řádné zjištění skutkového stavu věci. Okresní soud bez procesních vad provedl dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit správné skutkové i právní závěry. Provedené důkazy pak hodnotil způsobem uvedeným v § 2 odst.6 tr.ř. a své závěry podrobně vysvětlil v odůvodnění napadeného rozsudku v souladu s ustanovením § 125 tr.ř.

Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná, neboť na základě provedených důkazů lze mít za prokázané, že se obžalovaný výše popsané trestné činnosti dopustil. Ve výroku o vině a zejména v písemném zdůvodnění, které se týkalo především právní kvalifikace trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 201 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zák. neshledal odvolací soud žádné pochybení a proto lze pro stručnost odkázat na vyčerpávající odůvodnění okresního soudu, který se opíral zejména o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Z výpovědi znalkyně [redacted], která byla v hlavním líčení vyslechnuta, a z jejího znaleckého posudku a v podstatě i z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že měl předchozí večer požívat kokain a ještě v den nehody pak marihuanu. Koncentrace látky THC zjištěná u obžalovaného byla výrazná, nejsou pochybnosti o tom, že za této situace nebyl obžalovaný schopen bezpečně řídit, vykonávat tedy činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Tomu pak odpovídala i použitá právní kvalifikace jednání obžalovaného i dle § 201 odst.1, odst.2 písm.c) tr.zák. Obžalovaný tedy v době, kdy nebyl bezpečně schopen řídit motorové vozidlo, vozidlo řídil a způsobil dopravní nehodu s trvalými následky, při které došlo ke zmaření lidského života, tedy k následku nenapravitelnému a neodčinitelnému. Sám obžalovaný je nyní v invalidním důchodu. Protijedoucí řidičce nedal šanci ani jakýmkoliv způsobem na vzniklou situaci reagovat.

Vzhledem k údajům zjištěným k osobě obžalovaného nešlo o náhodné, ojedinělé požití návykových látek, neboť obžalovaný je jejich dlouhodobým konzumentem, znal účinky těchto látek na svoji osobu, přesto řídil motorové vozidlo, které navíc nebylo v jeho majetku a toto vozidlo neoprávněně užil bez vědomí jeho majitele.

Okresní soud se v odůvodnění napadeného rozsudku nezabýval závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie, ty však neměly zásadní význam, jen poskytly bližší údaje k osobnosti obžalovaného.

Pokud jde o výrok o trestu, je třeba konstatovat, že i z důvodů generální prevence byl správně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody od 6 měsíců do pěti let v rámci nejpřísněji trestní sazby dle § 224 odst.2 tr.zák.

Uložený trest odnětí svobody v trvání dvou roků, který byl ukládán jako úhrnný, nelze považovat za nepřiměřeně přísný, neboť byl uložen ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby. Okresní soud se v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně zabýval výrokem o trestu i polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi, zejména poukázal na neodčinitelné následky jednání obžalovaného. Je sice patrno, že obžalovaný je v invalidním důchodu, má trvalé zdravotní následky, nic však nesvědčí pro to, že by nebyl schopen výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovanému byl uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti let, když byl ohrožen tímto trestem v sazbě od jednoho do deseti let. Soud při ukládání tohoto trestu přihlédl k výraznému ovlivnění návykovými látkami a přihlédl i k následkům, které v souvislosti s jednáním obžalovaného nastaly. Ani ve výroku o uložení tohoto trestu neshledal odvolací soud žádné pochybení. Rovněž pokud jde o výrok o náhradě škody, neshledal odvolací soud žádné pochybení, když Všeobecná zdravotní pojišťovna se včas a řádně připojila se svým nárokem na náhradu škody, stejně tak jako poškozený [redacted]. Pokud jde o výši škody způsobené na vozidle poškozeného [redacted], soud vycházel ze znaleckého posudku znalce [redacted].

Krajský soud se plně ztotožnil s výroky napadeného rozsudku i jeho odůvodněním a proto odvolání obžalovaného zamítl jako nedůvodné podle § 256 tr.ř.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 02.04.2009

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková, v.r.

Za správnost vyhotovení: Jana Poláková